

మొగ్గు పెరిగిన వేట:-

-ఎం.ఆర్.గోవి

“రూస్నీ పెద్దమనిషైంది”
అమ్మ చెబుతోంది నాన్నతో-
“నాగేంద్రమ్మగారి రూస్నీ పెద్ద మనిషైంది”
ప్రమీలక్క సుబ్బారావు మావయ్యతో
చెప్పింది-
కుమార్ కు ఆ విషయమేమిటో అర్థం కాలేదు.
రూస్నీ పెద్ద మనిషి కావడమేంటి? తనలో తానే గొణు
క్కున్నాడు.

రూస్నీ నైట్ క్లాస్ చదువుతోంది.
కుమార్ టైన్ చదువుతున్నాడు.
ఇద్దరూ ఒకే స్కూల్లో చదువుతూ
ఉండటం వలన కలిసే స్కూలుకు వెళ్ళివ
స్తుంటారు.
అప్పటికి టైం ఉదయం ఎనిమిది
న్నర అయింది. మామూలుగా తొమ్మిది
గంటలకు రూస్నీ, కుమార్ స్కూలుకు
బయలుదేరతారు.
కుమార్ రెడీ అవుతున్నాడు. కానీ
రూస్నీ అలికిడే లేదు. ఈపాటికి రెండు
మూడు సార్లయినా కనిపించేది.

స్నానం చేసి, టిఫిన్ చేసి, బట్టలు
వేసుకొని, పుస్తకాలు సర్దుకునేటప్పటికి
గోడగడియారం తొమ్మిది గంటలు కొట్టనే
కొట్టింది.
ఎవరెవరో అమ్మలక్కలు రూస్నీ
వాళ్ళింట్లోకి వెళ్లి వస్తున్నారు. ఇంటిమెట్లు
దిగి రూస్నీ వాళ్ళింట్లోకి అడుగుపెట్టాడు
కుమార్.
కుమార్ ఇంటికి ఎదురిల్లే రూస్నీ
వాళ్ళది. రెండిళ్ళకు మధ్య రోడ్డు.
పంచలో, ఒక మూలగా రూస్నీ
చాపపై కూర్చుని ఉంది.

“ఏమిటి? తొమ్మిదయింది.
స్కూలుకు రావా?” అమాయకంగా
రూస్నీని అడిగాడు కుమార్.
కుమార్ ను చూడగానే సిగ్గుతో
ముడుచుకుపోయింది రూస్నీ.
అంతలోనే, వంటింట్లోంచి వాళ్ళమ్మ
బయటికి వచ్చింది.
“ఇవాళ రూస్నీ స్కూలుకు రాదు
కుమార్.. అది పెద్ద మనిషై కూర్చుంది”
అంటూ నవ్వింది.
“పెద్ద మనిషి అవడమంటే?”
మరోసారి ఆ ప్రశ్న కుమార్ మస్తిష్కాన్ని
తొలిచింది.
రూస్నీని పరిశీలనగా చూశాడు.
మామూలుగానే ఉంది. ఒకడుగు
ముందుకు వేశాడు.
“దూరం.. దూరం.. దాన్ని తాకరాద
బ్బాయ్. సాన్నం చేసే దాకా దూరంగా
ఉండాలి” హెచ్చరించింది రూస్నీ వాళ్ళ
అమ్మ.
“ఇదెక్కడి గొడవరా బాబూ..”
అనుకున్నాడు కుమార్.

అతనికి అంతా
అయోమయంగా ఉంది. ఈ పెద్దమనిషి
అవడమేమిటో... ఎందుకు ముట్టుకోకూ
డదో!
“సరే! నేను స్కూలుకు వెళ్తున్నా”
అని రూస్నీకి చెప్పి బయటపడ్డాడు
కుమార్.
★★★
పదకొండు రోజులు గడిచాయి.
రూస్నీకి స్నానం చేయించి బంతి
పెట్టారు.
ఎవరెవరో బంధువులు వచ్చి
భోంచేసి రూస్నీని చూసి వెళుతున్నారు.
కుమార్ కూడా వెళ్ళి భోం చేశాడు.
ఆ రోజు రూస్నీ ఏదో కొత్తగా కనిపిం
చింది కుమార్ కు. అరవిరిసిన మల్లెమొ
గ్గలా ఆకర్షించింది. సన్నగా నవ్వుతూ
కళ్ళతోనే పలుకరించింది.
కుమార్ ఆమెను చూసి అనుకు
న్నాడు.
రూస్నీ పెద్ద మనిషైంది. అంటే-?
ఇంకా ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం

అడల్ట్స్ ఓన్లీ!

కుమార్కు దొరకలేదు. తలగ్గే క్యూంటూ బయటికొచ్చాడు. ఎవర్ని అడగాలి? ఎవర్ని అడిగితే ఎవరేమనుకుంటారో సంశయంలో ఎవర్ని అడగలేదు.

★★★

ఆ మర్నాడు రూస్నీ కూడా కుమార్తో స్కూలుకు బయలుదేరింది మామూలుగా.

కుమార్ తనను వేధిస్తున్న ప్రశ్నకు సమాధానం రాబట్టుకోడానికి త్వరపడుతున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి మలుపు తిరిగి, రోడ్డుక్కారు. అక్కడికి ఒక ఫర్లాంగు దూరంలో ఉంది హైస్కూలు.

రూస్నీ మౌనంగా, గబగబా అడుగులేస్తోంది. కొత్తగా పైట వేసింది. అది జారిపోతుంటే 'పెద్ద మనిషిలా' సర్దుకుంటోంది. మాటిమాటికి తలవంచుకుంటూ తొలిసారిగా వేసిన 'బ్రా' తెచ్చిపెట్టిన అందచందాలను చూసుకుంటోంది. ఆ డ్రెస్ లో ఆమె కుమార్ కి కూడా కొత్తగానే కన్పించింది.

దానికితోడు-

రూస్నీ ప్రవర్తన కూడా కుమార్ కు వింతగా ఉంది.

ఎప్పుడూ వాగుడుకాయలా ఏదో ఒకటి చెప్తూ ఉండే పిల్ల, నోటి ముత్యాలు రాలిపోతాయా అన్నట్టు మాట్లాడదే? అనుకున్నాడు.

మళ్ళీ రూస్నీని తేరిపార జూశాడు కుమార్.

ఏదో మార్పు వచ్చింది. కొంచెం ఒళ్లు చేసినట్టు, ఒళ్లంతా నునుపు తేలి నట్టు. తెల్లబడినట్టు కనిపిస్తోంది రూస్నీ.

"పెద్ద మనిషి కావడం అంటే

ముందు బాల్కనీ కట్టవయ్యా... ఆలస్యాల బుక్కి చదవచ్చువే....

ఇదా?" ప్రశ్నించుకున్నాడు కుమార్. అయినా అతనికి సంతృప్తి కలగలేదు. రూస్నీనే అడిగితే పోలా కానీ ఎందుకో అడగలేకపోతున్నాడు. ఆమె ముభావంగా ఉండటం

డ్డాడు. "నువ్వేమీ అనుకోనంటే... అడుగుతా" ననీగాడు. "అడుగు" ముందుకు చూస్తూనే అంది.

రూస్నీ లేచి నిలబడి లంగా కుచ్చెళ్లు సరిచేసుకొంటోంది. గబుక్కున లేచాడు కుమార్. అమాంతం ఆమె రెక్క పుచ్చుకొని తలుపులు ముందుకు తోశాడు. "అమ్మో! ఎవరైనా చూస్తారు" అంది రూస్నీ భయంగా. "అయితే చెప్ప..వదిలేస్తాను" అంటూ గట్టిగా రూస్నీని కౌగలించుకున్నాడు కుమార్.

వల్లనా? ఏమైనా అడిగి తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. "రూస్నీ" పిలిచాడు. "ఊ" "మరీ" ...అడగడానికి సిద్ధప

"నువ్వూ పెద్ద మనిషి వయ్యావని అందరూ అంటున్నారు" అన్నాడు ఎలాగో. రూస్నీ నడక స్పీడు పెరిగింది. "మెల్లగా నడవరాదా?" చిరాగ్గా

అన్నాడు కుమార్. "నువ్వేం అడగాలనుకున్నావో నాకు అర్థమైంది. కానీ ఆ విషయం నాక్కూడా తెలియదు మరీ" అంది రూస్నీ తనను తాను సంభాళించుకుంటూ. ఆశ్చర్యపోయాడు కుమార్. "పెద్దమని

షైంది అన్న పిల్లకు కూడా ఆ మాటకు అర్థం తెలియదా?"

కుమార్ కి ఇంకా అర్థం కాలేదు. అయోమయంగా వుంది. ఇద్దరూ స్కూల్లోకి ప్రవేశించారు.

★★★

రాత్రయింది.

ఇంతకు మునుపులాగే ఆరోజు కూడా రూస్నీ చదువుకోడానికి కుమార్ వాళ్ల బెడ్రూమ్ కు వచ్చింది.

ఎప్పటిలాగే కుమార్ తండ్రి రూస్నీకి, కుమార్ కు ఓ గంటపాటు లెక్కలు చెప్పి 'ఇక చదువుకోండి' అంటూ పడుకోడానికి వెళ్లిపోయాడు. ఇక గదిలో మిగిలింది వాళ్లద్దరే!

ఇంతకు ముందు కూడా రూస్నీ పూలు పెట్టుకునేది కానీ, ఇవాళ పూలు ఆమె జడలో మరింతగా గుబాళిస్తున్నాయి.

కొంచెం దూరంగా ఉన్నవాడల్లా కుమార్ ఆమె దగ్గరకు జరిగాడు-

రూస్నీ అతన్ని విచిత్రంగా చూసింది. ఆ చూపులో ఏదో మెరుపు!

"పెద్ద మనిషి కావడమంటే.. నీకు నిజంగా తెలియదా?" అడిగాడు కుమార్ రహస్యం అడిగినట్టు-

"ఊహ, కొంచెం దూరంగా జరిగి కూర్చో" -ఆమె సిగ్గు మొగ్గయింది. ఆమె ప్రవర్తన చూసి నిజంగా ఏదో మర్మం ఉందనుకున్నాడు కుమార్.

అతనిలో ఏదో తెలియని ఆందోళనా ఉద్దేకం మేల్కొంది.

"నిజం చెప్పు" అంటూ ఆమె ముఖాన్ని తన రెండు చేతుల్లో పట్టుకొని తన వైపు తిప్పుకున్నాడు-

పురుష స్వరంతో రూస్నీ పరవశించింది. కొనగోరు తగిలినా వీణలా ఆమె ఒళ్ళు యుల్లుమంది. సిగ్గుతో కళ్లు మూసుకుంది.

ఇంతలో ఎవరివో పాదాల చప్పుడు- రూస్నీని వదిలేశాడు కుమార్.

"అరే! అదేంట్రా..మరీ దాని పక్కలో కూర్చున్నావ్.. అదేమైనా చిన్నపిల్లనుకుంటున్నావా? పెద్దమనిషైంది కూడాను. దూరంగా జరిగి కూర్చో" అని హెచ్చరించి, తెచ్చిన మంచినీళ్ల చెంబును దేబుల్ పై పెట్టి వెళ్లిపోయింది కుమార్ వాళ్ల అమ్మ-

కుమార్ లో అలజడి మరీ పెరిగిపోయింది-

"మళ్ళీ వెధవ సస్సెన్స్.. పెద్ద మనిషి

దగ్గరగా

"డాక్టర్ గారూ! నాకస్థలు దూరం వస్తువులు కనపడడం లేదండీ!" చెప్పాడు అష్టా రావు.

"దగ్గరగా వెళ్లి చూడండి" అన్నాడు డాక్టరు.

"పక్కంటి పంకజం స్నానం చేస్తుంటే, అలా దగ్గరగా వెళ్లి చూస్తే ఊరుకోదు కదండీ!"

-మామిడి మహేంద్ర (విజయవాడ)

అలా...

"ఏమిటోనండీ మీ బుద్ధి నాకు నచ్చ

లేదు. ఇందాక సినిమా హాటు దగ్గర వున్న ఆవిడవైపు అలా తినేసేటట్లు ఎందుకు చూశారు?" అడిగింది ఉష.

"ఆ...ఏం లేదే! ఆవిడ చేతిలో నిగనిగలాడే అనాస పండును చూసి నోరూరింది" చెప్పాడు శేఖర్.

-చందూవంశీ (నంద్యాల)

పళ్లు

ముగ్గురు ఆడవాళ్లు పళ్లు అమ్ముడం దగ్గర పోటీలు పడి ఇలా అమ్ముతున్నారు.

"నా నిమ్మకాయలు రెండు రూపాయలు"

"నా బిత్తాయిపళ్లు ఐదు రూపాయలు"

"నా కొబ్బరిబోండాలు పది రూపాయలు"

-సి.భరత్ కుమార్ (హైదరాబాద్)

A
జోక్స్

అవడం అంటే ఏమిటని?"

రూస్సీ పుస్తకాలు సర్దుకొని ఇంటికి బయలుదేరడానికి సిద్ధమైంది.

ఏదేమైనా తన ప్రశ్నకు సమాధానం రాబట్టుకునే వరకూ రూస్సీని వెళ్ళనీయ రాదనుకున్నాడు కుమార్.

రూస్సీ లేచి నిలబడి లంగా కుచ్చెళ్ళు సరిచేసుకొంటోంది. గబుక్కున లేచాడు కుమార్. అమాంతం ఆమె రెక్క పుచ్చుకొని తలుపులు ముందుకు తోశాడు.

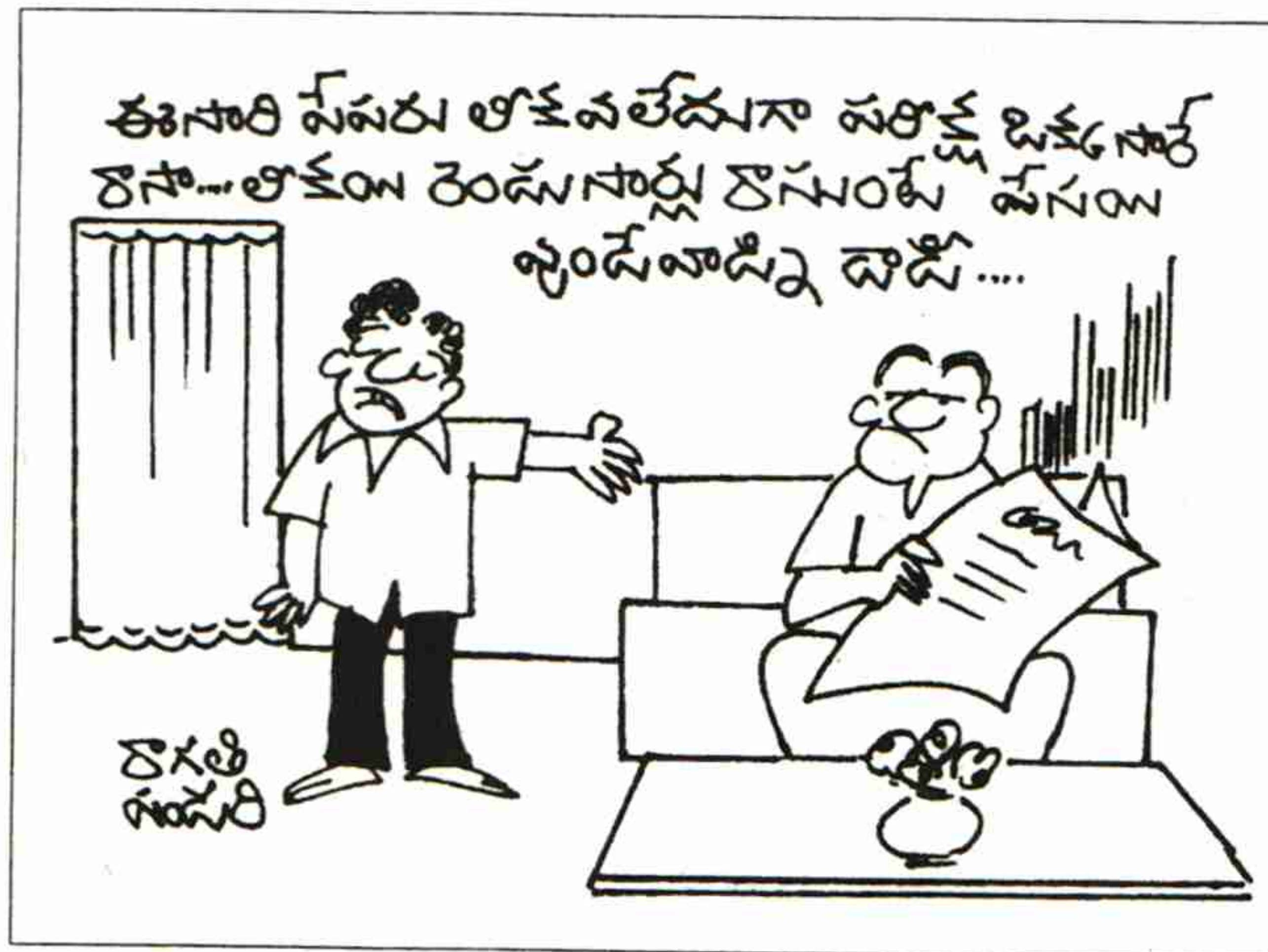
"అమ్మో! ఎవరైనా చూస్తారు" అంది రూస్సీ భయంగా.

"అయితే చెప్పు..వదిలేస్తాను" అంటూ గట్టిగా రూస్సీని కొగలించుకున్నాడు కుమార్.

రూస్సీ శ్వాస వెచ్చగా కుమార్ మెడకు తగిలింది.

కుమార్ శ్వాస నులివెచ్చగా రూస్సీ ముఖంపై పారాడింది-

ఇద్దరి శరీరాలు అతుక్కున్నాయి. గుండెలు వేగాన్నందుకున్నాయి. ఇద్దరి శరీరాల్లోనూ వింత విద్యుత్ ప్రవాహం-ఇద్దరూ ఒక బలీయమైన ఆక

ర్షణకు లోనయ్యారు. స్పర్శానందానికి దాసులయ్యారు.

ఓ క్షణం తర్వాత తెప్పరిల్లుకుంది రూస్సీ-

కుమార్ కొగిట్లోంచి తప్పుకోడానికి ప్రయత్నించింది.

"ఊహ..మరి ఇప్పుడైనా చెప్పు" అన్నాడు కుమార్ పట్టువివడకుండా!

"చెప్పనా?" "ఊ"

"అయితే కొంచెం పట్టదులు..ఊపి

రాడ్డం లేదు" అంది రూస్సీ.

కుమార్ చేతులు పట్టిదిలాయ్-

"చెప్పు" అంటూ ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు.

రూస్సీ మాట్లాడలేదు.

గబుక్కున కుమార్ను గట్టిగా వాట్ సుకొని అతని బుగ్గన ఓ ముద్దు పెట్టుకుంది-అంతే!

ఏం జరిగిందో కుమార్ అర్థం చేసుకునే లోగానే రూస్సీ గది దాటి లేడిపిల్లలా బయటికి పరుగెత్తింది.

★★★

"కుమార్" మత్తుగా పిలిచింది రూస్సీ!

"ఊ.."

"నీ ప్రశ్నకు సమాధానం దొరికిందా" అడిగింది.

"లేదు"

"అయితే..మరింత దగ్గరకురా..నా అణువణువునూ స్పృశించు..నాలో ఇమిడిపో..." తియ్యగా అహ్వానించింది.

ఇద్దరూ విపరీతమైన మోహవేశంలో అల్లుకున్నారు. ఆ వెన్నెల మైదానంలో పడిదొడ్లారు. సముద్ర మధనం ప్రారంభమైంది. ఉవ్వెత్తున లేచిన అల వేగంగా నురుగులు కక్కుతూ ఒడ్డును తాకి చల్లబడింది.

- గబుక్కున కళ్ళు తెరిచాడు కుమార్!

కల!!

సముద్రమూ లేదు! రూస్సీ లేదు! అలాగే, అంతవరకు అతని బుర్రను తొలిచేసిన ప్రశ్న కూడా లేదు!!

★

క్లయింట్స్ టాక్

1. రవికుమార్ (హైదరాబాద్)

నేను హైదరాబాద్ లో పేరున్న బిజినెస్ మాగ్నెటన్. మా ఆవిడ గ్రెనకాలజిస్ట్. మాకు ఒక్కగానొక్క అమ్మాయి. తను చాలా కాలం నుంచీ ఒబెసిటీతో బాధ పడుతోంది. తనకేమయినా హెల్త్ ప్రాబ్లమ్స్ (హార్మోనల్ ఇంబాలెన్స్) లాంటివి ఉన్నాయేమోనని నేననుకుంటుండేవాణ్ణి. కానీ మా ఆవిడ డాక్టర్ కావడంతో తనకలాంటివేమీ లేవని, దానికి కారణం అమ్మాయి తీసుకునే ఆహారం, దానికి తగ్గట్టు ఏమాత్రం ఎక్సర్సైజులేని లైఫ్ అని చెప్పింది. ఏదో మాటవరుసకు చెప్పేవాళ్ళంకానీ బాగా గారాబం కావడంతో పెద్దగా పట్టించుకునేవాళ్ళం కాదు. తను ఒబెసిటీలో జాయిన్ అయి ఎక్సర్సైజులు లేకుండా మిషన్స్ వెయిట్ రిడక్షన్ డ్రీమ్ మించి తీసుకుంటానని చెప్పింది. కానీ మిషన్స్ ద్వారా బరువు

తగ్గడం అసాధ్యం అని మేము డిస్కరేజ్ చేశాము. అమ్మాయి మాత్రం రోజురోజుకీ లావెక్కసాగింది. తనని చూస్తుంటే మాకు బెంగ పట్టుకుంది. తోటిపిల్లలు సరదాగా, చిలిపిగా తిరుగుతుంటే తను మాత్రం అస్తమానం ఏదో ఒకటి తింటూ పుస్తకాల పురుగులాగా పుస్తకం పట్టుకు కూర్చుంటుంది. అంతగా యాక్టివ్ కూడా వుండదు. చూసినవాళ్ళంతా మీ అమ్మాయికేమయినా జబ్బా? పైగా మీ ఆవిడ డాక్టర్ కూడా కదా అని ఏదో ఒకటి అంటుండే వాళ్ళు. అలాంటి సమయంలో హఠాత్తుగా మా అమ్మాయిలో ఏదో మార్పు కనిపించసాగింది. పైగా ప్రతిరోజూ ఎక్కువసేపు వాకింగ్ కి వెళ్ళడం, చిన్న చిన్న ఎక్సర్సైజులు చేయడంలాంటివి చూస్తుంటే మాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఏమిటని ఆరా తీస్తే తను దాచుకున్న పాకిస్థానీత్ యూనిక్స్ ఒబెసిటీలో జాయిన్ అయ్యానని, ఇంట్లో చెబితే ఒప్పుకోరని చెప్పలేదని చెప్పింది. చూస్తుండగానే తను దాదాపు మూడునెలలలో పదిహేను కిలోల బరువు తగ్గింది. మాకు చాలా సంతోషం వేసింది. ఇది కలా నిజమా అనిపి

చింది. ఇప్పుడు అమ్మాయిలో కూడా చాలా (Advt) మార్పు కనిపించింది. తను అందరిలాగే స్లిమ్ గా, యాక్టివ్ గా చాలా హాపీగా నలుగురితో కలసి తిరుగుతోంది. మా అమ్మాయిలో కొత్త ఉత్సాహాన్ని నింపి తను స్లిమ్ గా మారడానికి కారణమయిన యూనిక్స్ సంస్థ వారికి మేమెంతో రుణపడి ఉన్నాం. సో థాంక్స్ టు యూనిక్స్.

2. నా వయసు 20 సంవత్సరాలు. ఎత్తు 5-1". నాకు ఎత్తుగా వుండాలని కోరిక. ఈమధ్య హైట్ ఇన్ క్రీజ్ అనే జర్మన్ టెక్నాలజీ ఏదో వచ్చిందని, దాని ద్వారా 2-3 అంగుళాల వరకు పొడవు పెరుగుతారని విన్నాను. ఇది నమ్మశక్యంగా లేదు. నిజమేనా?

★ ఈ హైట్ ఇన్ క్రీజ్ అనేది ఫారెన్ కంట్రీస్ లో ఎప్పుట్నుంచో ఇస్తున్నారు. ఇండియాలో కొత్తగా ఇంట్రడ్యూస్ చేయబడింది. సంవత్సరాల తరబడి చేసే ఎక్సర్సైజులవల్ల కలిగే ఎఫెక్ట్ ఈ హైట్ ఇన్ క్రీజ్ ద్వారా అతి తక్కువ సమయంలో పొందవచ్చు. 2-3 అంగుళాల వరకు పొడవు పెరుగుతారు. ఎటువంటి సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ ఉండవు.

యాసిక్స్ ఒబెసిటీ & హాయిర్ ట్రీటింగ్ క్లినిక్

★ సాంబశివపేట 2వ లైను, నాజ్ సెంటర్, గుంటూరు. Ph.222584.

★ 408, విజయశ్రీ అపార్ట్ మెంట్స్, బిహైండ్ చర్కాస్, అమీర్ పేట, హైదరాబాద్. Ph.3747121.

★ -1A, బేస్ మెంట్, ఆపోజిట్ మెడిన్ వా, మినర్వా కాంప్లెక్సు, సరోజినీదేవి రోడ్, సికింద్రాబాద్. Ph.818322.

★ ఆపోజిట్ దిల్ సుఖ్ నగర్ బస్ డిపో, ఆంధ్రా బ్యాంకు అప్ స్టైర్స్, దిల్ సుఖ్ నగర్. Ph.4062344.

★ మోది జెరాక్స్ కాంప్లెక్స్, సిరిపురం జంక్షను, విశాఖపట్టణం. Ph.545787.